

РЕШЕНИЕ

№ 6643

гр. София, 06.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Снежана Тодорова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7377** по описа за **2023** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Й. С. Т., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. А. И. срещу Решение № 878 от 21.02.2023 г., постановено по НАХД № 12381/2022 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 131 състав. С оспореното решение е потвърден Електронен фиш /ЕФ/ серия К № 602957, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи, с който на касатора е наложено наказание глоба в размер на 100 лева на осн. чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал.4, от ЗДвП за извършено нарушение по чл. чл.21, ал.1 от ЗДвП, извършено в условията на повторност.

В жалбата се твърди, че оспореното съдебно решение противоречи на материалния закон и на процесуалните правила. Излагат се съображения, че ЕФ не отговаря на изискването за надлежна индивидуализация на приложената санкционна норма, което от своя страна е довело до ограничаване правото на защита на наказаното лице. Моли съда да отмени решението на въззивния съд и да отмени процесния ЕФ. Претендират се разноски и за двете съдебни инстанции.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява. Депозирана е молба, в която се изразява становище по същество и е представен списък на разноските.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи в съдебно заседание не се представлява. Депозирана е молба от юрк. И., която моли съда да остави касационната

жалба без уважение и се претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Д., който счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, XXV касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Решението на районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че на 01.06.2022г. в 13:15 часа в [населено място], по [улица], лек автомобил марка „О.“, модел „Мока“ с регистрационен номер [рег.номер на МПС] , собственост на Й. Т. се движел в посока от пл. „С. гара“ към [улица]. По същото време на [улица]в района на № 10, от патрул на ОПП-СДВР бил осъществяван контрол за спазване скоростта на движение чрез автоматизирано техническо средство модел С. М2, с номер на устройството MD1192. Системата била въведена в експлоатация от служител на ОПП-СДВР, а измерването било извършено в периода от 11.30 до 13.30 часа на 01.06.2022г., съгласно приложен по делото Протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта. При преминаване на посочения автомобил в района на контрол, била отчетена скорост на движение от 64 км/ч, след отчитане на допустимото отклонение от 3 км/ч, при максимално разрешена скорост от 50 км/ч, в рамките на населените места. Скоростта на движение била установена с посоченото по-горе техническо средство чрез изготвяне на фотоснимка, отразяваща, дата, точен час, адрес и географски координати, както и скорост и самото превозно средство, в частност регистрационния номер на същото.

Въз основа на тези данни на основание 189, ал.5, вр. чл.188, ал.1 ЗДвП на Т. в качеството ѝ на собственик на посоченото превозното средство бил издаден атакувания Електронен фиш серия К № 6029571.

За да потвърди ЕФ, СРС е приел, че ЕФ съдържа всички задължителни реквизити за издаването му по чл. 189, ал. 4 ЗДвП, не са допуснати съществени процесуални нарушения по издаването на ЕФ и в процедурата по установяване на нарушението. Прието е, че вмененото нарушение е безспорно извършено в условията на повторност и правилно е ангажирана отговорност на нарушителя – собственик на процесния автомобил.

Решението на въззивния съд е правилно.

Настоящата касационна инстанция споделя изцяло направения от СРС анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства, тяхната тежест, както и направените от съда изводи относно релевантните по делото факти, като на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН препраща към тях.

Съдържанието на обжалвания електронен фиш е съобразено с изискванията на специалната норма на чл.189, ал.4 от ЗДвП - посочени са всички обстоятелства от значение за съставомерността на деянието и за наличието на административно

нарушение, като са описани конкретните параметри на нарушението и пределите на следващата се за него отговорност, посочена е правната квалификация, както и видът и размерът на приложимата административна санкция. В случая са спазени всички нормативно изискуеми предпоставки за санкциониране неправомерното поведение на касатора при управление на МПС с превишена скорост чрез издаване на електронен фиш.

Неоснователни са доводите в касационната жалба, че в случая липсва посочена санкционна разпоредба, доколкото не е изрично посочена хипотезата, към която е препращането на чл. 182, ал. 4 ЗДвП, като настоящата инстанция изцяло споделя правните изводи на районния съд в тази посока. Действително в случая не е извършено препращане към размера на предената глоба, но допуснатата неточност не води до ограничаване правото на защита на наказаното лице. От една страна в случая изрично е дефинирана нарушената законова норма, а именно чл.21, ал.1 ЗДвП, както и санкционната норма, която определя размера на наказанието. Изрично посочения размер на превишението допуснато в рамките на населено място, а именно 14 км/ч, което не възпрепятства определянето на фиксираната по размер глоба.

По делото са безспорно установени обективните признаци на нарушението, поради което на основание чл. 182, ал.4 ЗДвП законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора. Правилно районният съд е потвърдил ЕФ.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на спора.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, XXV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 878 от 21.02.2023 г., постановено по НАХД № 12381/2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 131 състав.

ОСЪЖДА Й. С. Т., ЕГН: [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 /осемдесет/ лева разности по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

